ژورنال

شماره ۳۷۹

۲۷ مارس ۲۰۲۳ – ۷ فروردین ۱۴۰۲

سردبیر این شماره: سوسن صابری

در این شماره ژورنال

کارگران و همبستگی با جنبش دادخواهی

نوشته میلاد رابعی

سریال کمدی- تراژیک "وحدت ملی"

نوشته حمید تقوایی

کشاکش آمریکا و حکومت اسلامی در سوریه

نوشته کاظم نیکخواه

صدای اعتراض ما را بشنوید!

نوشته سیامک بهاری

کارگران و همبستگی با جنبش دادخواهی

میلاد رابعی

روز شنبه ۵ فروردین اسماعیل بخشی و جمعی دیگر از فعالین کارگری هفت تپه بر آرامگاه کیان پیرفلک حاضر شده و با خانواده کیان دیدار کردند. در این دیدار که در فضایی پر احساس برگزار شد، اسماعیل بخشی خطاب به خانواده کیان از جمله گفت: "خون کیان را به صورتمان سابیدیم که جزو فراموش‌کاران نباشیم. هر وقت به آینه نگاه کنیم ببینیم و بدانیم وظیفه داریم، برای چی باید بجنگیم و یادمان نرود که چه خون‌هایی ریخته شده است. نمی‌خواهیم جزو

فراموشکاران باشیم.“

در طول انقلاب باشکوه زن، زندگی، آزادی بارها شاهد همبستگی و اتحاد بخش‌های مختلف جامعه بوده‌ایم. بارها شاهد رقم خوردن صحنه‌های زیبایی از این هم‌دلی و یگانگی بوده‌ایم، این خاصیت انقلاب است. هدف مشترک مردم یعنی سرنگونی نظام حاکم، دل‌ها را به‌هم نزدیک می‌کند، انسان‌های هم‌هدف و هم‌آرزو یک‌دیگر را در آغوش می‌گیرند، به‌هم تسلیت می‌دهند و جرأت می‌بخشند و رنگ دیگری به مناسبات انسانی در جامعه می‌زنند.

همین همبستگی در میان جنبش‌های اعتراضی

نیز دیده می‌شود. همبستگی میان این جنبش‌ها علاوه بر وجهه زیبا و انسانی آن از نظر سیاسی نیز دارای اهمیتی تعیین‌کننده است. هر چه میزان حمایت جنبش‌های اعتراضی از یک‌دیگر بیشتر و عمیق‌تر و اتحاد میان آن‌ها مستحکم‌تر باشد، جنبش سرنگونی قدرت‌مندتر خواهد بود. طبقه کارگر در ایجاد این اتحاد میان صفوف جنبش سرنگونی نقش مهمی را ایفا می‌کند.

حرکت اسماعیل بخشی و جمعی از کارگران هفت‌تپه در حقیقت بخشی از همین تلاش طبقه کارگر برای حمایت فعال از جنبش دادخواهی است. ضمناً باید توجه داشت که هیچ دیوار چینی این جنبش‌های اعتراضی را در جامعه ازهم جدا

نمی‌کند. جنبش‌های فوق در جامعه درهم تنیده هستند. نمونه‌های فراوانی از کارگرانی وجود دارند که درعین‌حال عزیزانشان را از دست داده‌اند و بخشی از جنبش دادخواهی محسوب می‌شوند. یا فعالین جنبش زنان که جزو طبقه کارگر هستند و هم‌زمان بخشی از خانواده‌های دادخواه.

از سوی دیگر برای تمامی جنبش‌های اعتراضی تردیدی باقی نمانده که راه رسیدن به اهدافشان از مسیر انقلاب و سرنگونی حکومت اسلامی می‌گذرد. این آن هدف مشترکی است که موجب ایجاد اتحاد میان صفوف مختلف جنبش سرنگونی می‌شود. این مطلب را با یادداشت

فعالین کارگری هفت‌تپه خطاب به کیان پیرفلک به پایان می‌رسانم:

”کیان عزیز، آمدیم بگوییم شرمساریم، ما باید در خیابان‌ها کشته می‌شدیم تا تو عزیز گلگون‌کفن به تمام آرزوها و رؤیاهایت برسی، نشد. اما قول می‌دهیم آن‌قدر مبارزه کنیم تا جهان و آینده‌ای شاد و آزاد را برای دوستانت بسازیم.“

دوشنبه ۷ فروردین ۱۴۰۲

۲۷ مارس ۲۰۲۳

سریال کمدی– تراژیک "وحدت ملی"

حمید تقوایی

نشست روز شنبه ۲۵ مارس در تورنتو تحت عنوان "همبستگی پلی برای آزادی" آخرین حلقه از کمدی وحدتی بود که سه ماه قبل، در آستانه سال نو میلادی، با توییتهای همزمان "شاهزاده" و چند سلبریتی طرفدارش شروع شد. این تلاشها نه تنها تا کنون به این نیروی چند نفره نیفزوده است بلکه حتی در میان خود نیروهای سلطنت طلب باعث تفرقه بیشتر شده است! نه تنها نیروهای چپ انقلابی، بلکه طرفداران پیگیر سلطنت، بسیاری از نیروها و احزاب جمهوریخواه و همچنین احزاب

کردستانی از جمله مخالفین سیاست هایی هستند که منشور ۶ نفره نمایندگی میکند. اینان تحت نام "وحدت ملی" وظیفه ارتش شان (بعلاوه نیروهای متخصص سپاه) را حفظ "یکپارچگی سرزمین"، یعنی یورش به هر نیروئی که دم از رفع ستم ملی بزند، تعریف کرده اند، سازمان مجاهدین را از هم اکنون تروریست و ممنوعه اعلام کرده اند، بجای حمایت مشخص از آزادی و برابری و رفاه، مردم را به کنوانسیونهای جهانی حواله داده اند، تظاهرات خارج را با جاوید شاه و "رهبر ما پهلویه هر کی نگه اجنبیه" به هم ریخته اند و با اینهمه ادعای وحدت طلبی دارند! این پلی به استبداد نوع سلطنتی است و نه به آزادی!

وقتی یک "شاهزاده" ناگزیر بشود لباس دفاع از انقلاب و آزادیخواهی به تن کند چیز بهتری از آب در نمی آید! در همین نشست تورنتو عبدالله مهتدی میگوید همیشه تحت عنوان تمامیت ارضی کردها را کوبیده اند و بعد اضافه میکند "یکپارچگی سرزمینی" ترجمه فارسی همان "تمامیت ارضی" است! بعبارت دیگر در منشور شان پرچم سرکوب و تبعیض علیه مردم کردستان و دیگر استانهای مرزی از زمان پهلوی تا امروز را بلند کرده اند، منتهی به فارسی! ظاهرا مشکل بر سر زبان سرکوب بوده است و نه خود سرکوب!

لطفااین بساط راجمع کنید.اگر کسی واقعاخواستار وحدت صفوف انقلاب است "پل همبستگی برای

آزادی“ هم اکنون وجود دارد: منشور ۲۰ تشکل معلمان و کارگران و دانشجویان که در ۲۵ بهمن منتشر شد و منشور مطالبات پیشرو زنان ایران منتشر شده در آستانه روز جهانی زن. این پرچمی است که از دل انقلاب و قلب جامعه برخاسته و خواستهای انسانی و بر حق اکثریت عظیم مردم ایران را نمایندگی میکند. این اسناد در عین حال محک واقعی جدا کردن سره از ناسره در انقلاب زن زندگی آزادی است.

دوشنبه ۷ فروردین ۱۴۰۲

۲۷ مارس ۲۰۲۳

کشاکش آمریکا و حکومت اسلامی در سوریه

کاظم نیکخواه

با دو بار حمله نیروهای آمریکایی به مواضع جریانات تروریست و مسلح وابسته به جمهوری اسلامی، دست‌کم ۱۹ نفر کشته شدند. طبق این گزارش، ۱۶ نفر از اعضای گروه شبه‌نظامی وابسته به حکومت اسلامی و سه سرباز سوری جزو کشته‌شدگان بوده‌اند.

در همین رابطه، جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، گفت ایالات متحده آمریکا آماده است

تا اقدامات بیشتری را براساس ضرورت برای مقابله با تهدیدات و حملات حکومت اسلامی انجام دهد.

این حملات در پاسخ به حمله روز پنجشنبه پهپادی جمهوری اسلامی به مواضع نظامیان آمریکا در سوریه صورت میگیرد که بنا به گزارش پنتاگون "با سرمنشاء ایرانی" بوده است و در آن یک پیمانکار آمریکایی کشته و یک پیمانکار دیگر و پنج نیروی نظامی مجروح شدند.

کشاکش آمریکا و حکومت اسلامی به قدمت عمر این حکومت است. برای حکومت اسلامی این کشاکش یک هویت افتخار آمیز است که

گویا با بزرگترین قدرت جهانی دارد مقابله میکند و آمریکا بقول خمینی "هیچ غلطی نمیتواند بکند". دولتمردان آمریکا نیز از تقابل با جمهوری اسلامی که سمبل و جرثومه تحجر و ضد انسانی بودن و تروریسم و عقب ماندگی در دنیا شناخته میشود، بعنوان نشانه مدرنیسم و انسان دوستی و دموکراسی طلبی خود استفاده میکنند و فقط هرجا این حکومت پایش را از گلیمش دراز میکند کشیده محکمی به آن میزنند و عجالتا کار بیشتری نمیخواهند بکنند.

محکمترین ضربه ای که آمریکا به حکومت اسلامی زد، به قتل رساندن قاسم سلیمانی بود، و در برابر، جمهوری اسلامی رجزخوانی علیه

آمریکا را شدت داد و از "انتقام هولناک" بارها سخن گفت و بطور واقعی "هیچ غلطی" نتوانست بکند. اما با کوبیدن بیش از پیش بر طبل ضد آمریکائی گری تلاش کرد جامعه را خفه کند و اعتراضات را عقب براند. اما با مرگ بر دیکتاتور از جانب مردم پاسخ گرفت.

این کشاکش تا وقتی که مردم حکومت اسلامی را به زیر نکشیده اند با افت و خیز ادامه خواهد یافت و هرکدام استفاده خود را علیه مردم از آن میبرند. بطور واقعی این مردم این کشورند که مصممند با انقلاب خود حکومت اسلامی را به زیر بکشند، به کل تحجر و تروریسم و رجزخوانیها و بحران سازیهای حکومت منفور

اسلامی پایان دهند. انقلاب زن زندگی آزادی به این ارتجاع متحجر و کل سنتها و سیاستهای آن و به این کشاکشها و بازیهای نفرت انگیز برای همیشه مُهر پایان خواهد زد. با انقلاب زیر و رو کننده مردم است که همه چیز سرجای خود قرار خواهد گرفت.

دوشنبه ۷ فروردین ۱۴۰۲

۲۷ مارس ۲۰۲۳

صدای اعتراض ما را بشنوید!

سیامک بهاری

اینجا افغانستان است. صدای اعتراض زنان را از خیابانها می‌شنوید. دیروز یکشنبه ششم فروردین باز هم صدای رسای اعتراض به بی‌حقوقی زنان در خیابانهای کابل طنین افکن شد. ”کار نان آموزش“، ”«آموزش حق ماست“ دختران معترض فریاد می‌زنند نزدیک به دوسال است که مدارس دخترانه بالاتر از کلاس ششم ابتدایی را مسدود کرده‌اید! در خیابان هستیم تا به سرکوب سیستماتیک زنان توسط طالبان اعتراض کنیم.

پلیس طالبان با هجوم وحشیانه به دخترانی که با دست خالی فقط حق خود را فریاد می‌زدند یورش برد و رقیه ساعی، فاطمه محمدی و ملالی هاشمی از دختران معترض را با خشونت ربوده شدند.

حضور اعتراضی شجاعانه‌ای که بی‌وقفه به قیمت سنگین‌ترین هزینه‌ها از دستگیری و شکنجه و زندان تا سربه نیست شدن، صدایی است که به کل جهان هشدار می‌دهد تا این زن ستیزی جنون آمیز، این رفتار ضد بشری طالبان را ببیند و حامیان بی‌شرم طالبان را بیش از پیش رسوا می‌کند! فریاد اعتراض حق‌خواهی زنان افغانستان تنها صدایی است که به جهانیان نهیب می‌زند و

ابعاد معامله کثیف بازگرداندن طالبان را افشا می‌کند.

یک هیولای تروریستی را بیرحمانه، به جان جامعه انداختند. سرنوشت میلیونها مردم بی‌پناه را دو دستی تقدیمش کردند و حالا زنان با دست خالی در نبردی بشدت نابرابر باید ابتدایی‌ترین حقوق خود را با سنگین‌ترین هزینه در تظاهرات‌های خیابانی طلب کنند. زنان در افغانستان از داشتن هر نوع مشاغل اجتماعی محروم شده‌اند. درب پارکها را به روی زنان بستند. حتی حمام‌های عمومی زنانه را تعطیل کردند. مدارس دخترانه از کلاس ششم به بالا تعطیل شد! اجازه سفر، حتی سوار شدن در اتوبوس و تاکسی را هم منع

کردند. سراغ دانشگاه رفتند. اول حجاب طالبانی را برای دختران دانشجو اجباری و کلاس‌های درس را جدا سازی کردند. پس از چندی از ورود زنان به دانشگاه جلوگیری کردند. و تحصیلات عالی برای زنان در افغانستان ممنوع شد. با بیکار سازی زنان سرپرست خانواده، وضعیت معیشتی به یک جهنم واقعی بدل گردید. هزاران زن به صف گدایان در مقابل نانوایی‌ها پیوستند. فروش دختران و ازدواج‌های اجباری کودکان خردسال شدت گرفت.

خانه نشین و منزوی کردن زنان یک سیاست شناخته شده و بخشی از هیبت کریه توحش طالبان است. که توسط زنان شجاع و جسور افغانستان

به چالش کشیده می‌شود.

خیزش انقلابی زن زندگی آزادی در خیابانهای ایران الهام بخش و تقویت کننده اعتراض به حق زنان افغانستان است. بساط طالبان چه در کابل چه تهران باید جمع شود!

دوشنبه ۷ فروردین ۱۴۰۲
۲۷ مارس ۲۰۲۳

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر
به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران)
منتشر می شود.
ژورنال جمعه ها منتشر نمی گردد.

تماس با نشریه:

واتس آپ و تلگرام : ۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

تلگرام: https://t.me/journalfarsi

---

*سایت ژورنال را به دوستان و آشنایان خود معرفی کنید. در انتشار یادداشتهای ژورنال بکوشید

journalfarsi.com

ژورنال